

ת"פ (אילת) 18088-10-24 - מדינת ישראל נ' נוח אלעטאונה

בית משפט השלום באילת

ת"פ 18088-10-24 מדינת ישראל נ' אלעטאונה (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 401619/2024

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא שי ברגר

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

נאשמים

1. נוח אלעטאונה
2. מחד נור סיאערה
3. מחד שיאערה
4. אחד סיאערה
5. מחד סיאערה
6. מונתצר סיאערה
7. אחד סיאערה
8. אלמעצם באללה סיאערה
9. לית אלמרקטן
10. עאטף אלסלימיה
11. אחד אלסיאערה
12. אסמאעיל אלסיאערה
13. עוני סיאערה (עציר)

החלטה בעניין נאשם 13

1. לפני בקשת המבקש, הנאשם 13, להורות על הפרדת המשפט בעניינו ממשפטם של יתר הנאשמים בתיק, לפי סעיף 88 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: **החסד"פ**).

רקע וטענות הצדדים:

2. ביום 09.10.24 הוגש כנגד הנאשמים 1-13 כתב אישום, בו מיוחסות למבקש עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, שימוש במסמך מזויף, קשירת קשר לעשות פשע - עבירה, הסעת שלושה תושבים זרים או יותר, ניהול או ארגון שירותי הסעה לכניסה לישראל של תושבים זרים והלנת תושב זר או סיוע בהשגת מקום לינה שלא כדין, בעוד לנאשמים 1-12 מיוחסות עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, שימוש במסמך מזויף והתחזות כאדם אחר במטרה להונות.

3. ביום 14.11.24, הגיש המבקש באמצעות בא כוחו בקשה להפרדת משפטו ממשפטם של יתר הנאשמים בתיק, בהתאם לסעיף 88 לחסד"פ. בבקשה נטען כי המבקש הודיע במסגרת המענה שהוא מסכים להגשת כל המסמכים שנערכו על ידי עדי התביעה ומוותר על חקירתם, ולכן, אין סיבה לעכב את שמיעת הסיכומים בעניינו ואת סיום משפטו. לטענת ב"כ המבקש הותרתו של המבקש במעצר בהמתנה לבירור משפטם של הנאשמים האחרים, איננה מוצדקת ותגרום לו לעיוות דין נוכח האפשרות שיוותר עצור תקופה העולה על העונש הצפוי לו לפי הענישה הנוהגת.

4. בתגובה שהגישה המשיבה ביום 17.11.24, נטען כי יש לדחות את הבקשה. לטענת ב"כ המשיבה, בקשה זו הינה ניסיון להפרדה מלאכותית אשר יש בה כדי לפגוע בהגנת הנאשמים האחרים בכלל ובניהול המשפט בפרט, שכן כי בירור חלקו של המבקש ככתב האישום הינו חלק בלתי נפרד מבירור אשמתם של יתר הנאשמים ובהגשת כלל החומר יש כדי לפגוע בהגנת הנאשמים האחרים אשר מבקשים לנהל את משפטם על פי סדרי הדין. עוד נטען, ההנחה כי ניהול המשפט יוביל להשאתו של המבקש במעצר מעבר לחודשיים ימים הצפויים לו הרי שאינה עומדת בכפיפה אחת עם מתחמים שנקבעו, לנוכח ריבוי וסוג העבירות בהן מואשם המבקש.

5. הנאשמים 1-8 הגיבו ביום 5.12.24 לבקשה באמצעות באי כוחם. מתגובתם עולה כי הם מתנגדים כי המותב אשר יקבל את כלל חומרי החקירה ויכריע את הדין בעניינו של נאשם 13 יהיה אותו המותב שידון וישמע את ההוכחות בעניינם של יתר הנאשמים וייחשף לחומרי החקירה טרם ניהול משפטם.

דין והכרעה

6. כבר עתה אקדים ואציין שהגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, זאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

7. סעיף 87 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי) קובע את אמות המידה לצירוף מספר נאשמים בכתב אישום אחד:

"מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, או אם האישום הוא בשל סדרת

מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר."

8. לצד האמור בסעיף 87, קובע סעיף 88 לחוק סדר הדין הפלילי כי **"בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת המשפט באישום פלוני שנכלל בכתב האישום, או על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם עם אחרים"**.

9. ככלל, הסמכות לכלול מספר נאשמים תחת אותו כתב אישום מסורה לתביעה הכללית, והיא רשאית לעשות כן כל עוד אין בצירוף משום גרימת עיוות דין לנאשם או פגיעה בהגנתו. הצירוף נעשה הן מטעמי יעילות, והן מטעמים מהותיים של עשיית צדק (י' קדמי **על סדר הדין בפלילים** חלק שני, מהדורה מעודכנת 2009, עמ' 941).

10. על התכליות השונות שבצירוף נאשמים בכתב אישום אחד עמד בית המשפט העליון בבג"צ 4451/04 קסטוריאנו נ' כבוד השופטת ח' כוחן (16.6.2004):

"צירוף נאשמים לכתב אישום אחד, בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף 87 ... היא "דרך המלך" המיועדת להגשים שתי תכליות עיקריות: האחת - יעילות דיונית המושגת בניהול הליך אחד ובשמיעת העדים פעם אחת... והשנייה - צדק מהותי המושג בהערכה אחידה של מהימנות העדים, ובאפשרות לקבוע מדרג ענישה על פי חלקו של כל נאשם במכלול המעשים ... עם זאת, ייתכנו מקרים שבהם צירוף הנאשמים יקפח את הגנתו של אחד מהם, ולשם כך, בין השאר, ניתנה לבית המשפט הסמכות להחליט בכל שלב משלבי הדיון שלפני הכרעת הדין על הפרדת משפטו של נאשם פלוני שהואשם ביחד עם אחרים."

11. מהאמור עולה שהכלל הוא קיומו של הליך אחד לכלל הנאשמים המעורבים באותה פרשיה, כאשר באופן חריג ניתן יהיה לקיים הליכים נפרדים מקום בו עלה בידי אחד או יותר מהנאשמים להצביע על פגיעה בהגנתו או על קיומו של עיוות דין. (ראו ת"פ 20030-08-19 מדינת ישראל נ' חן ואח' (19.7.20)). ואולם, הנטל המוטל על הטוען להפרדה הינו גבוה, בהינתן שעליו להצביע על עיוות דין ממשי שיגרם לו כתוצאה מהכללתו באותו כתב אישום. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 56/51 מזרחי נ' היועץ המשפטי לממשלה, שעל אף שנאמרו לפני זמן רב, כוחם יפה גם כיום:

"כאן ודאי אין די בהשערות וניחושים על היתרונות, שהנאשם עלול היה ליהנות מהם אילו הופרד הדיון, אלא חייבים להצביע על עיוות דין מסוים, ודאי וקונקרטי שנגרם בפועל ממש לאותו מערער."

12. בענייננו, המבקש לא חלק על כך שמעשיו התבצעו במסגרת "פרשה אחת" יחד עם יתר הנאשמים, ועיון בכתב האישום מלמד, כי חלק ממעשי המבקש והנאשמים האחרים קשורים זה בזה ומהווים חלק ממסכת עובדתית אחת רחבה וכוללת.

13. אכן, המציאות שבה נאשם זה או אחר עלול למצוא עצמו כמי אשר חלקו אינו כשל חבריו לכתב האישום, ולכן יסבור כי נתון הוא "כבן ערובה" עד לסיום משפטם של כלל הנאשמים, עלולה לעורר בעיות, אולם ספק בעיניי אם הדרך להתמודד עם בעיות מסוג זה, צריכה להיעשות דווקא באמצעות הפרדת משפטם של נאשמים.

14. במקרה דנן, לא שוכנעתי כי ככל שמשפטו של המבקש לא יופרד מיתר הנאשמים, הדבר יביא לפגיעה ממשית בו לא כל שכן לעיוות דין ודאי וקונקרטי שצפוי להיגרם לו. אינני מקל ראש באפשרות להתארכות ההליכים המשפטיים, ככל שיתר הנאשמים יבחרו לנהל את משפטם עד תם, שאז יאלץ להמתין להכרעת דין משותפת עם יתר הנאשמים. ואולם, בנימוק זה אין די, והוא נדחה מפני החשש לעיוות דין של ממש במקרה בו יחשף מותב זה לכלל חומרי החקירה בטרם ניהול משפטם של יר הנאשמים ויידרשו מספר הכרעות בקשר לאותם עדים ובקשר לאותם אישומים שיידונו בהליכים מקבילים.

15. לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ההחלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, י"א כסלו תשפ"ה, 12 דצמבר 2024,
בהעדר הצדדים.